

til at forminde den omtalte ideelle Studierthed. Disse Omstændigheder ere, at det er af stor Betydning at kunne bestemme Afstanden nøjagtig. Indenfor de korte Distancer, paa hvilke det er særligt for Søbefæstningen at optage Kampen med Skibene, men indenfor hvilken ogsaa samtlige eller saa godt som alle dens Kanoner kunne deltage, der kunne vi bestemme Distancen med forbausende Nøjagtighed. Men paa de større Afstande, saasom over $\frac{1}{2}$ Mil, kunne vi vel ikke bestemme den nøjagtig nok ved de Distancesikkerter, som havees paa Søbefæstningen, men saa tage vi vor Tilflugt til den ældre Methode, Vinkelmaalingen. Da de forskellige Forter ere i telegrafisk Forbindelse med hinanden, kan man nemlig ved Hjælp af den hurtig bestemme Afstandene, saa langt man kan se, altsaa i alle Tilfælde indtil en Distance, som er mere end tilstrækkelig til Skydning. Grunden hvorfor man, om ikke har affastet, saa dog mindre bruger denne Art Distancemaaling, er den, at den anden Methode er meget nemmere og ikke lægger Beslag paa saa mange Kræfter eller fuldt saa megen Tid; men naar Maalet er i stor Afstand, har man altid Naad til at anvende flere Kræfter og ogsaa lidt mere Tid paa selve Distancetbestemmelsen. Hvad altsaa denne ugunstige Bedømmelse angaar, haaber jeg at have bevist, at den har ikke meget at sige. Som andre ugunstige Omstændigheder blev anført, at Skibene bevægede sig, de laa ikke for Anker. Det vilde nu være for udførligt, naar jeg fuldstændig skulde gøre Rede for, hvorledes man kommer ud over denne Bøstæthed, og hvorledes man nu skyder med saagodtsom den samme Sikkerhed mod bevægeligt Maal som det faste. Nutildags skyder man fra Søbefæstningerne til Døveler aldrig med fast Maal, kun mod bevægeligt. (Hollstein-Ledreborg: Men man træffer heller ikke saa godt). Altsaa ligesaa godt, og hvis det erede Medlem ønsker det, staa Resultaterne af 1ste Artilleribataillons Skydeøvelser til hans Disposition. Hvorledes dette er opnaaet, kan jeg naturligvis ikke forklare her, det vilde lægge altfor meget Beslag paa de Herres Tid; men jeg skal meget gjerne gøre det, saafremt En og Anden skulde have særlig Interesse derfor, paa andet Sted og til anden Tid. — Endelig er der endnu Tale om, at Vinden kunde have nogen Indflydelse. Jeg huster ikke engang, om det erede Medlem berørte den Omstændighed. (Hollstein-Ledreborg: Jo!) Den har uagtet betydelig Indflydelse paa Projektiler af ringe Vægt, men Projektiler, der veie over 1,000 Pd., afficerer overmaade lidt af den, og selv om de gjorde det mere, ligesom de mindre vægtige Projektiler, hvormed Søforternes mindre Kalibre skyde, vil man dog let kunne tage Hensyn dertil. Det koster kun et Prøvestud, for at kunne afgjøre, hvor stor Afdriften paa Grund af Vinden er, for for de følgende Skuds Vedkommende

aldeles at kunne eliminere den. Der bliver altsaa nu kun een ugunstig Omstændighed tilbage, og den er slet ikke bleven berørt; den har det erede Medlem slet ikke tænkt paa; men jeg vil være aaben og tilstaa, at der er en saadan, og det er det usigtbare Veir. Hvor man ikke kan se, kan man naturligvis ikke bruge sine Kanoner med Virkning; men da kan man fra Skibene heller ikke se, og nu kunde det erede Medlem sige: Sa, men paa Skibene kunde man derfor nok bestemme, hvor Kjøbenhavn omtrentlig ligger og fra dem kunde man altsaa meget godt bestemme Kjøbenhavn alligevel. Dertil bemærker jeg, at i usigtbart Veir søge Skibene ikke i Nærheden af Grundene, men hørt derafra, og de gaa da til Ankers i tilbørlig Afstand for at være fuldstændig sikre og navnlig for ikke at risikere at blive angrebne af Torpedofartøjerne. De vilde være i høj Grad ubelevede, hvis de ikke fjernede sig i usigtbart Veir, thi det er netop ved saadanne Leiligheder, at Torpedofartøjerne kunne gjøre den største Nytte. — Det erede Medlem bemærkede endvidere, at man vilde stille disse Kanoner paa Forter, der netop vare blevne mindre forstærkede end Eretrøner og Prøvesten, nemlig paa Mellemfortet, paa Strickers Batteri og paa Kalkbrønderibatteriet. Jeg maa nu dertil svare, at de Forter og Batterier, paa hvilke de Folk, der ere stændte paa Søbefæstningen, helst vilde være i Tilfælde af et Angreb, fordi man derafra tryggest og sikrest kan bruge sit Skyts, vil netop være Mellemfortet og Strickers Batteri. Hvad nemlig Strickers Batteri angaar, er det saa godt forstærket, at man ikke har Noget at befrygte, selv af de sværeste Projektiler. Hvad Mellemfortet angaar, da er det et Fort, der ligger saa lavt og er saa smalt, at al Skydning fra Skibene er saagodtsom resultatløs navnlig paa de Afstande, hvor de fjendtlige Skibe maa holde sig, nemlig hinsides Middgrundene. Dertil kommer endnu, at netop Forterne og allermest Mellemfortet ved den Belysning, der finder Sted paa de Lider, da man nærmest kan vente Nægtningen, nemlig ved Morgenstunden eller dog før Middagstid, ses daarligt. Mellemfortet ligger saa lavt paa Vandet, at det, som Sømandene kalde det, bliver ødt op af Vandet bagved og næsten ikke er at finde fra meget store Afstande. Altsaa er Folk der mest betryggede mod fjendtlig Skydning og Kanonerne ligeledes. Kalkbrønderibatteriet har endnu ikke modtaget den Forstærkning, det skal have, og hvortil Pengene ere bevilgede, men det vil da ogsaa blive et Fort, hvor man netop kan opstille de 14 Tommers Kanoner, fordi det ikke let er til at opdage fra Fjendens Side. — Det erede Medlem kaldte de 14 Tommers Kanoner „Søfortskanoner“. Jeg kan nu ikke forstaa, hvorfor de skulle døbes saaledes, da kun to af dem skulle ud paa Forterne, medens de andre komme paa Kystbatterierne. Sagen er, at de ere Kystskyts, bestemte til at bruges mod fjendtlige Skibe,